

УДК 336

**Н. Ю. Мельничук,
Ю. Б. Колупась, М. А. Яковенко**

ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ В УКРАЇНІ

Роз'яснено, що доходи бюджету – це сукупність економічних відносин, що виникають між різними суб'єктами (державою, юридичними і фізичними особами) з приводу формування частини фінансових ресурсів бюджету у вигляді податків, зборів та інших обов'язкових платежів і трансфертів, необхідних для соціально-економічного розвитку суспільства.

Доведено, що рівень бюджетної дисципліни з виконання доходів зведеного, державного і місцевих бюджетів України є низьким. У напрямку вдосконалення запропоновано ввести в наукову термінологію поняття «менедж-

мент бюджетних доходів». Розроблено алгоритм сучасного менеджменту бюджетних доходів та виокремлено його етапи.

Ключові слова: доходи бюджету, бюджетні ресурси, менеджмент бюджетних доходів, бюджетне планування, бюджет.

Постановка проблеми. Жодна держава не може функціонувати без доходів, адже вони є основою її економічного розвитку. На сучасному етапі розвитку економіки України, в умовах недостатньої забезпеченості бюджетними коштами, питання наповнення і зростання доходів бюджету України набуває дедалі більшої гостроти, оскільки з кожним роком видатки держави зростають.

Стан дослідження. Проблематика формування доходів бюджету держави перебувала в центрі уваги визначних вітчизняних учених, таких як: О. Зварич, І. Луніна, І. Чугунов та ін. Тимчасом існує потреба в додатковому дослідженні особливостей управління доходами бюджету в сучасних умовах.

Метою статті є узагальнення сучасних підходів до визначення ролі доходів бюджету, їх аналіз та розробка пропозицій щодо вдосконалення системи управління доходами.

Виклад основних положень. Доходи бюджету виступають засобом перерозподілу фінансових ресурсів у суспільстві на користь тих чи інших груп населення, галузей та територій, а тому є одним із найважливіших елементів системи фінансового і загалом державного регулювання соціально-економічного розвитку [13, с. 3]. На нашу думку, доходи бюджету слід розглядати як сукупність економічних відносин, що виникають між різними суб'єктами (державою, юридичними і фізичними особами) з приводу формування частини фінансових ресурсів бюджету у вигляді податків, зборів та інших обов'язкових платежів і трансфертів, необхідних для соціально-економічного розвитку суспільства.

Доходи бюджету відіграють важливу роль у цьому розвитку. Для виконання своїх завдань і функцій держава повинна мати у своєму розпорядженні достатню кількість коштів, тобто мобілізувати належні фінансові ресурси для забезпечення фінансової діяльності. Основним джерелом доходів держави є ВВП, частину якого вона застосовує для покриття власних видатків. Таке використання цих коштів відбувається внаслідок їх переходу у державну власність у вигляді різних видів платежів [7, с. 220]. Централізація частини ВВП і фінансових ресурсів держави у бюджетах різних рівнів дає можливість проводити єдину фінансову політику, забезпечувати перерозподіл коштів на користь пріоритетних галузей економіки, задовольняти потреби соціальної сфери.

Доходи бюджету, з одного боку, є результатом розподілу ВВП між різними учасниками відтворювального процесу, а з іншого – об’єктом подальшого розподілу сконцентрованої в державі вартості, що використовується для формування бюджетів різних рівнів [13, с. 3]. Зростання ВВП гарантує зміцнення і стабілізацію економіки, розширення виробництва, збільшення зайнятості, а також підвищення рівня життя народу, заробітної плати працівників, доходів підприємств та організацій, купівельної спроможності населення, і отже – збільшення податкових надходжень до державного та місцевих бюджетів, до поповнення їх дохідної частини. Водночас зниження обсягу номінального ВВП і зростання інфляції призводять до номінального зменшення надходжень до бюджету [9, с. 26]. Окрім того, за умови пропорційного падіння обсягів суспільного виробництва відбувається зниження доходів бюджетів у реальному вираженні. Насамперед це пов’язують з особливостями бюджетно-податкової політики.

В Україні протягом досліджуваного періоду (2007–2017 рр.) частки доходів зведеного, державного та місцевих бюджетів у ВВП постійно змінювалися (рис. 1).

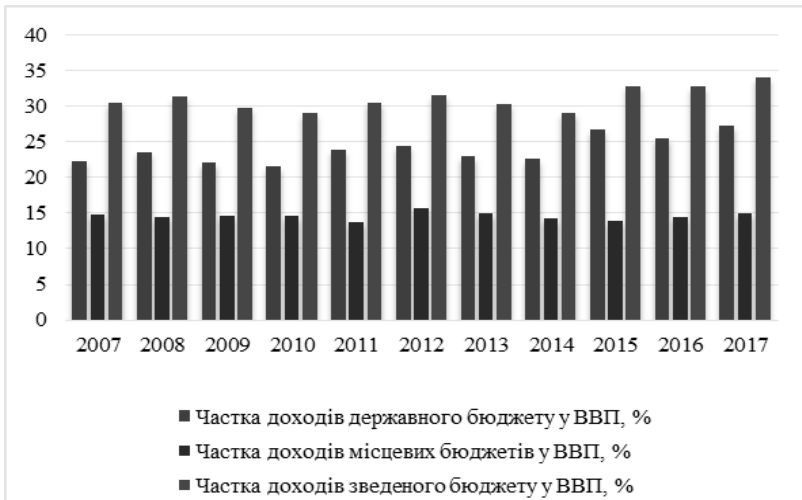

Рис. 1. Частка доходів зведеного, державного та місцевих бюджетів України у ВВП

Розраховано авторами на основі даних Державної казначейської служби України.

Вони є відображенням питомої ваги всієї сукупності благ і послуг, які створені в державі за рік і перерозподіляються через бюджетну систему. Приміром, у 2007 р. частка доходів зведеного бюджету у ВВП становила 30,5%, а у 2017 р. – 34,1%, тобто зросла на 3,6%. При цьому в динаміці державного бюджету теж простежено зростання цього показника – на 4,9%. Своєю чергою, частка доходів місцевих бюджетів у ВВП підвищилася лише на 0,1%, а отже, її частка відіграє у перерозподілі ВВП значно меншу роль, ніж частка доходів державного бюджету. Зосередження більшої частки коштів у державному бюджеті вказує на фінансову залежність місцевих органів влади від рішень державних органів влади, хоча в Україні, як зауважує І. Луніна, вже зроблено певні кроки у напрямі бюджетної децентралізації, які, за офіційними заявами Міністерства фінансів України, націлені на забезпечення бюджетної та фінансової самостійності місцевих органів влади у формуванні та виконанні місцевих бюджетів, а також на розширення доходної бази місцевих бюджетів [10, с. 7]. Частку доходів зведеного бюджету України у ВВП за джерелами формування коштів відображено на рис. 2.

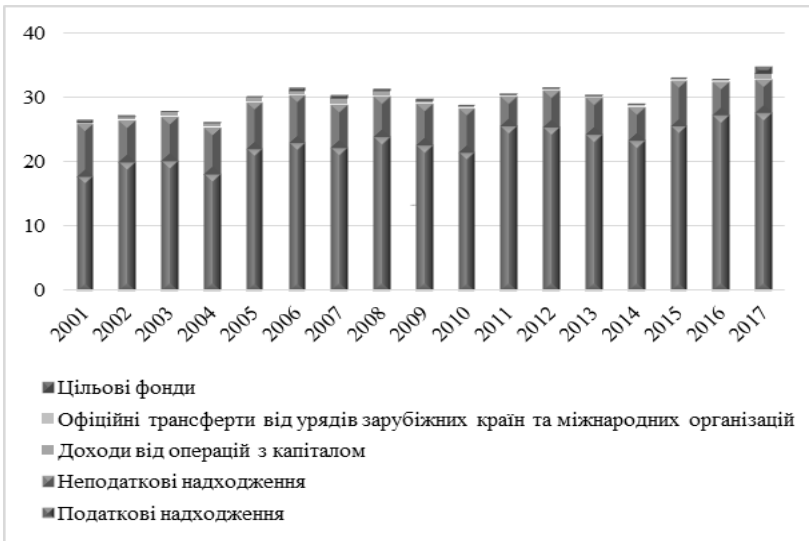

Рис. 2. Частка доходів зведеного бюджету України у ВВП за джерелами формування коштів, млрд грн

Розраховано авторами на основі даних Державної казначейської служби України.

Як бачимо, найбільша частка доходів зведеного бюджету України у ВВП припадає на податкові надходження: протягом 2001–2017 рр. вона зросла з 17,97% у 2001 р. до 27,81% у 2017 р. Частка неподаткових надходжень зведеного бюджету у ВВП була меншою і характеризувалася спадною тенденцією: скажімо, якщо 2001 р. вона становила 8,03%, то 2017-го – лише 5,23%. Заразом частка доходів від операцій з капіталом у ВВП складала лише 0,24% у 2001 р. і 0,71% у 2017 р. Частки цільових фондів та офіційних трансфертів від урядів зарубіжних країн і міжнародних організацій є незначними.

Таким чином, при загальному зростанні частки доходів зведеного бюджету у ВВП впродовж 2001–2017 рр. простежувалося зростання податкових надходжень, неподаткових надходжень, доходів від операцій з капіталом, цільових фондів. Тимчасом частка офіційних трансфертів від зарубіжних урядів і міжнародних організацій зменшилася.

І. Чугунов та О. Зварич, досліджуючи зарубіжний досвід формування доходів бюджету, звертають увагу на той факт, що бюджетам економічно розвинутих країн (також держав ЄС) притаманна стабільна структура, яка не зазнає істотних змін протягом значного періоду. Рівень перерозподілу ВВП через заходи бюджетної системи у країнах – членах ЄС теж майже не змінюється тривалий час. Такі характеристики доходної частини бюджету є свідченням стабільності систем державних фінансів економічно розвинутих країн світу [13, с. 6]. ВВП через частку доходів державного та місцевих бюджетів характеризується показниками, відображеними на рис. 3.

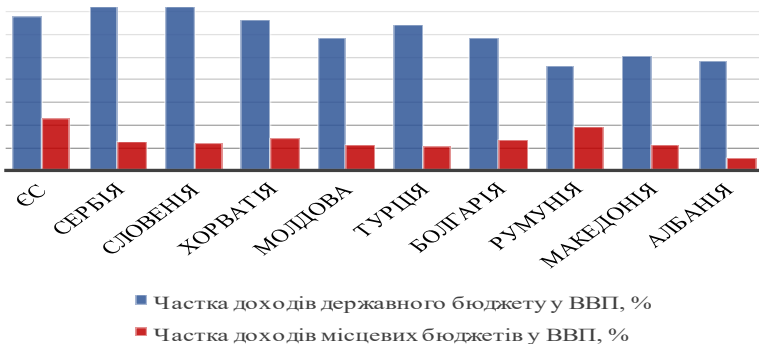

Рис. 3. Частка доходів державного та місцевих бюджетів у ВВП окремих країн світу за 2015 р.

Складено авторами на основі даних [14, с. 18].

Наочно видно, що частка доходів державного бюджету у ВВП окремих країн світу є значно вищою від частки доходів місцевих бюджетів у ВВП. У 2015 р. найбільша частка доходів державного бюджету у ВВП була у Сербії (36,2%) та Словенії (36%). У Румунії цей показник становив лише 2%. Частка доходів місцевих бюджетів у ВВП теж є різною: якщо у країнах ЄС вона була на рівні 11,3%, у Румунії – 9,4%, у Хорватії – 6,9%, то в Албанії лише 2,5% і в Туреччині – 5%. У Македонії та Молдові такий показник був однаковим – 5,4%.

Вагомим елементом системи управління формуванням бюджетних ресурсів є виконання доходів бюджету. Планування і формування оптимального обсягу бюджетних коштів для забезпечення сталого фінансування захищених видатків бюджету є головними критеріями результативного бюджетного менеджменту в системі державного регулювання.

З огляду на аналіз динаміки виконання доходів зведеного, державного та місцевого бюджетів України за 2010–2017 рр., річний план по доходах зведеного бюджету у 2010 р. виконано лише по неподаткових надходженнях (0%) і цільових фондах (+21,7%); у 2011 р. – по податкових надходженнях (+1,2%) і неподаткових надходженнях (+1,6%); у 2012 р. – по неподаткових надходженнях (+7,4%); у 2013 р. – по доходах від урядів зарубіжних країн і міжнародних організацій (+50%), а також цільових фондах (0%); у 2014 р. – по доходах від урядів зарубіжних країн та міжнародних організацій (+1,9%); у 2015 р. – по податкових надходженнях (+2,2%) і неподаткових надходженнях (+8,1%); у 2016 р. – по неподаткових надходженнях (+7,3%); у 2017 р. – по податкових надходженнях (0,5%) і цільових фондах (+30,9%) (див. табл.).

У процесі дослідження динаміки виконання доходів державного бюджету України було встановлено, що річний план по доходах державного бюджету у 2010 р. виконано: лише по цільових фондах (+140%); у 2011 р. – по податкових надходженнях (+1,7%), офіційних трансфертах (+10,7%) і цільових фондах (0%); у 2012 р. – по неподаткових надходженнях (+1,1%), офіційних трансфертах (+7,1%) і цільових фондах (+50%); у 2013 р. – по офіційних трансфертах (+72,2%) і цільових фондах (0%); у 2014 р. – по офіційних трансфертах (+240,9%) і цільових фондах (0%); у 2015 р. – по неподаткових надходженнях (+8,6%) та офіційних трансфертах (+16,6%); у 2016 р. – по неподаткових надходженнях (+8,9%) та офіційних трансфертах (+13,9%); у 2017 р. – по офіційних трансфертах (0%) і цільових фондах (+31,2%).

Динаміка виконання доходів зведеного, державного та місцевих бюджетів України за 2010–2017 рр., %*

Показники	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Виконання доходів зведеного бюджету								
Податкові надходження	96,2	101,2	90,7	93,3	94,9	102,2	80,0	100,5
Неподаткові надходження	100,0	101,6	107,4	98,1	86,0	108,1	107,3	97,7
Доходи від операцій з капіталом	64,5	51,1	63,0	45,7	47,6	81,8	66,6	91,6
Від урядів зарубіжних країн і міжнародних організацій	42,8	77,7	25,0	150,0	101,9	37,2	33,3	84,2
Цільові фонди	121,7	90,9	133,3	100,0	83,3	30,0	7,2	130,9
Виконання доходів державного бюджету								
Податкові надходження	95,7	101,7	88,2	92,9	95,7	99,85	81,46	99,2
Неподаткові надходження	99,3	94,4	101,1	99,0	90,3	108,6	108,9	96,1
Доходи від операцій з капіталом	75,0	83,3	57,1	20,0	44,4	12,5	7,6	75,0
Офіційні трансферти	8,87	110,7	107,1	172,2	340,9	116,6	113,9	100,0
Цільові фонди	240,0	100,0	150,0	100,0	100,0	11,7	2,5	131,2
Виконання доходів місцевих бюджетів								
Податкові надходження	97,4	99,1	99,3	94,5	92,2	113,2	74,5	104,7
Неподаткові надходження	106,0	153,5	161,5	92,3	67,9	104,6	98,0	106,1
Доходи від операцій з капіталом	65,0	47,3	69,2	58,3	47,8	106,6	100,0	95,0
Офіційні трансферти	95,4	98,2	96,9	94,9	94,9	98,5	99,2	97,6
Цільові фонди	88,8	80,0	100,0	125,0	100,0	100,0	100,0	100,0

* Розраховано авторами на основі даних Державної казначейської служби України.

Дані таблиці демонструють, що річний план по доходах місцевих бюджетів України виконано: у 2010 р. по неподаткових надходженнях (+ 6,0%); у 2011 р. – по неподаткових надходженнях (+53,5%); у 2012 р. – по неподаткових надходженнях (+ 61,5%) і цільових фондах (0%); у 2013 р. – по цільових фондах (+ 25,0%); у 2014 р. – по цільових фондах (0%); у 2015 р. – по податкових надходженнях (+13,2%), неподаткових надходженнях (+ 4,6%), доходах від операцій з капіталом (+ 6,6%) і цільових фондах (0%); у 2016 р. – по доходах від операцій з капіталом (0%) і цільових фондах (0%); у 2017 р. – по податкових надходженнях (+ 4,7%), неподаткових надходженнях (+6,1%) і цільових фондах (0%).

З наведених даних можна зрозуміти, що протягом 2010–2017 рр. рівень бюджетної дисципліни щодо виконання доходів зведеного, державного та місцевих бюджетів України є низьким. Постає нагальна потреба в удосконаленні управління плануванням доходів державного бюджету. Перехід в Україні до середньострокового бюджетного планування має забезпечити стратегічний підхід до визначення пріоритетних заходів і відповідний розподіл бюджетних ресурсів. Також це зміцнить бюджетну дисципліну, адже визначатимуться і протягом наступних років відобразатимуться наслідки поточної політики держави [11].

Однією з перших, хто розпочав досліджувати особливості управління бюджетними доходами, була Ю. Сибірянська. На її думку, це є сукупності форм і методів організації системи доходів бюджету та формування бюджетних ресурсів з метою забезпечення своєчасності і повноти надходжень до нього [12].

Аналіз законодавчої бази України показав, що таке поняття взагалі не визначено. Тому пропонуємо ввести у наукову термінологію поняття «менеджмент бюджетних доходів» і надати йому легітимності шляхом доповнення частини другої ст. 2 розділу 1 Бюджетного кодексу України пунктом 49: *менеджмент бюджетних доходів* – це сукупність управлінських дій уповноважених органів, які, використовуючи комплекс взаємопов'язаних функцій, методів, принципів і прийомів, контролюють планування, прогнозування і формування бюджетних коштів з метою забезпечення ефективного, результативного і прозорого управління доходами бюджету, що, своєю чергою, сприятиме належному бюджетному плануванню та дотриманню загальної бюджетно-податкової дисципліни у середньостроковій перспективі.

З огляду на викладене вважаємо за необхідне подати алгоритм сучасного менеджменту бюджетних доходів (рис. 4).

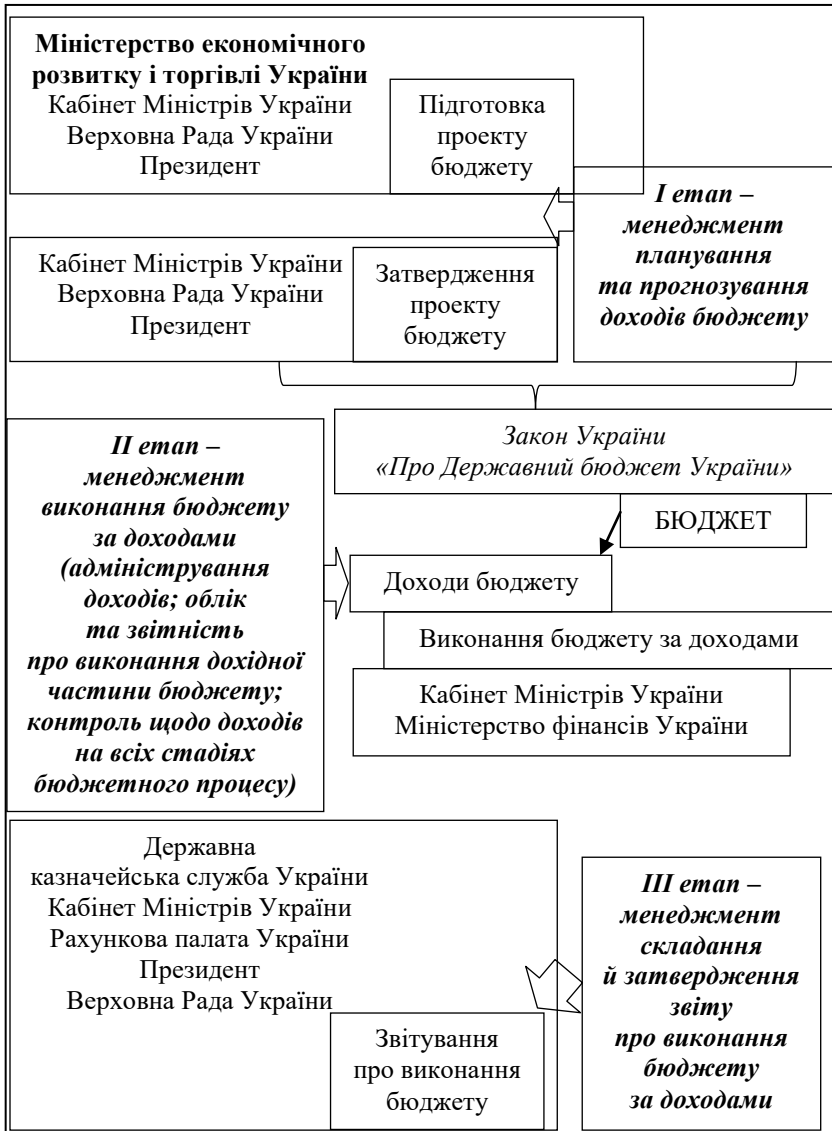

Рис. 4. Алгоритм сучасного менеджменту бюджетних доходів

Розроблено авторами.

З рисунка випливає, що алгоритм сучасного менеджменту бюджетних доходів охоплює такі етапи:

I – менеджмент планування та прогнозування доходів бюджету;

II – менеджмент виконання бюджету за доходами (адміністрування доходів; облік та звітність про виконання дохідної частини бюджету; контроль щодо доходів на всіх стадіях бюджетного процесу);

III – менеджмент складання й затвердження звіту про виконання бюджету за доходами.

На кожному з окреслених етапів відбувається взаємодія уповноважених законодавчих і виконавчих органів влади щодо забезпечення результативного планування, прогнозування, формування й виконання доходів бюджету. Але з наведеного алгоритму чітко зрозуміло, що досягти результативності у менеджменті бюджетних доходів надзвичайно важко, що обумовлює нагальну потребу в удосконаленні управління формуванням бюджетних коштів держави. Інакше це загрожує неефективним плануванням бюджетних коштів.

Найхарактернішими видами неефективного управління та нецільового використання бюджетних коштів в Україні є:

– неефективне використання бюджетних коштів унаслідок необґрунтованих управлінських рішень;

– втрати бюджету внаслідок прийняття необґрунтованих управлінських рішень;

– неефективне використання коштів іноземних цільових позик;

– неефективне використання коштів через відсутність обґрунтованих прогнозувань та планувань;

– неефективне використання коштів спеціального фонду державного бюджету;

– неефективне управління коштами у зв'язку з недоліками у плануванні [5].

Сьогодні більшість порушень бюджетного законодавства й далі мають системний характер і повторюються рік у рік (рис. 5).

Найхарактернішими за кількістю та обсягами виявлених порушень у звітному році були ті з них, які умовно можна класифікувати за такими узагальненими видами:

– використання коштів державного бюджету з порушеннями чинного законодавства;

– використання бюджетних коштів без належних нормативно-правових підстав;

– планування з порушеннями чинного законодавства й за відсутності правових підстав;

– порушення, пов’язані з неналежним веденням бухгалтерського обліку [4].

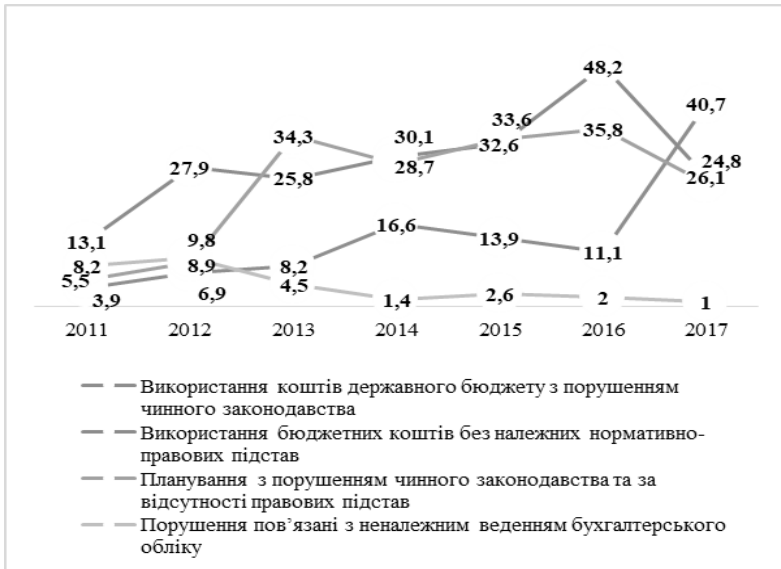

Рис. 5. Динаміка окремих порушень бюджетного законодавства, виявлених у 2011–2017 рр., за видами порушень, %

Складено авторами за даними Рахункової палати України.

Зокрема, під час проведення аудиторами Рахункової палати України відповідних контрольно-аналітичних та експертних заходів протягом 2004–2017 рр. було виявлено значні порушення й недоліки при адмініструванні доходів державного бюджету, про що свідчить рисунок 6 [6].

З погляду на рисунок, обсяги виявлених порушень протягом досліджуваного періоду (2004–2017 рр.) характеризувалися неоднорідною тенденцією: приміром, якщо у 2004 р. виявлено порушень на 7,5 млрд грн, то у 2017-ому – на 23 млрд грн.

У 2010 р. обсяги виявлених порушень бюджетного законодавства, порушень і недоліків при адмініструванні доходів державного бюджету сягали 52 млрд грн, натомість 2009-го вони становили 36,2 млрд грн.

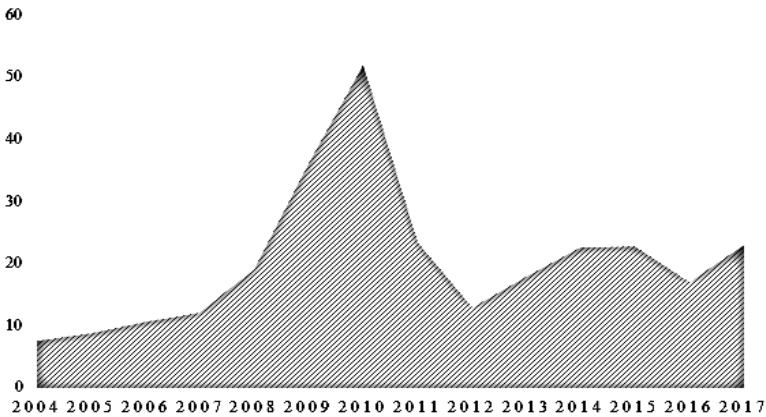

Рис. 6. Обсяги виявлених Рахунковою палатою України порушень бюджетного законодавства, порушень і недоліків при адмініструванні доходів державного бюджету за 2004–2017 рр., млрд грн

Складено авторами за даними Рахункової палати України.

Основними порушеннями й недоліками при адмініструванні дохідної частини державного бюджету, виявленими впродовж 2002–2017 рр., були: недосконалість законодавства, яка дає господарюючим суб'єктам можливість застосовувати схеми мінімізації платежів до бюджету; неналежний контроль органів Державної фіскальної служби України; недоплати до бюджету за результатами фінансово-господарської діяльності [3].

Отже, сьогодні результативної системи управління формуванням бюджетних коштів наразі ще немає, про що свідчить наявність таких проблем: відсутність досконалої законодавчої бази; необґрунтоване планування у сфері бюджету; некваліфіковані управлінські рішення; недосконалість і неефективність бюджетного контролю, які й стримують сталий економічний розвиток держави. Тому детальний аналіз цих проблем і розробка відповідних шляхів їх вирішення є невідкладними завданнями.

Висновки. Таким чином, доходи бюджету – це сукупність економічних відносин, які виникають між різними суб'єктами (державою, юридичними і фізичними особами) з приводу формування частини

фінансових ресурсів у бюджеті у вигляді податків, зборів та інших обов'язкових платежів і трансфертів, необхідних для соціально-економічного розвитку суспільства. При дослідженні процесів соціально-економічних аспектів у формуванні доходів бюджету було з'ясовано, що їх належні нагромадження, організація та використання зумовлюють підвищення ефективності соціально-економічного розвитку країни. Недоліки у законодавстві, превалювання застарілих і неефективних підходів до організації бюджетних відносин з одночасним спадом в економіці ускладнюють наповнення бюджету.

Запропоновано ввести у наукову термінологію поняття «менеджмент бюджетних доходів» (сукупність управлінських дій уповноважених органів, які, використовуючи комплекс взаємозв'язаних функцій, методів, принципів, прийомів, контролюють планування, прогнозування та формування бюджетних коштів з метою забезпечення ефективного, результативного і прозорого управління доходами бюджету, що, своєю чергою, сприятиме належному бюджетному плануванню та дотриманню загальної бюджетно-податкової дисципліни у середньостроковій перспективі) та розроблено алгоритм сучасного менеджменту бюджетних доходів, завдяки якому доведено, що досягти результативності у менеджменті бюджетних доходів надзвичайно важко.

1. Аналіз результативних показників головних розпорядників бюджетних коштів у 2016–2017 рр. URL: <https://feao.org.ua/wp-content/uploads/2015/11/2017-12-18-kpis-2016-2017.pdf>.
2. Дюк А. А. Формування системи видатків державного бюджету та їх оптимізація. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2018/69.pdf.
3. ЗВІТ Рахункової палати України за 2014 рік. URL: http://www.ac-rada.gov.ua/doccatalog/document/16747166/zvit_2014.pdf.
4. ЗВІТ Рахункової палати України за 2015 рік. URL: http://www.ac-rada.gov.ua/doccatalog/document/16748714/Zvit_RP_2015.pdf.
5. ЗВІТ Рахункової палати України за 2016 рік. URL: http://www.ac-rada.gov.ua/doccatalog/document/16751480/Zvit_RP_2016.pdf.
6. ЗВІТ Рахункової палати України за 2017 рік. URL: http://www.ac-rada.gov.ua/doccatalog/document/16755497/Zvit_RP_2017.pdf?subportal=main.
7. Кармазіна М. О. Співвідношення бюджетних доходів та надходжень від податків, зборів (обов'язкових платежів). *Форум права*. 2008. № 2. С. 220–226. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2008_2_29.
8. Макогон В. Бюджетні видатки у системі соціально-економічного розвитку країни. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2016. № 3. С. 114–124. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/uazt_2016_3_11.
9. Мотузка О. М. Статистичний аналіз доходів державного бюджету України. *Статистика України*. 2015. № 1. С. 23–27.

10. Розвиток бюджетної децентралізації в Україні: наук. доп. / І. О. Луїніна та ін.; за ред. І. О. Луїніної; НАН України, ДУ «Ін-т економіки та прогнозування НАН України». К.: [б. в.], 2016. 69 с.

11. Середньострокове бюджетне планування на державному та місцевому рівнях, – переваги пояснює експерт. URL: <http://decentralization.gov.ua/news/8194>.

12. Сибірянська Ю.В. Теоретичні засади управління доходами. *Наукові записки. Серія «Економіка»*: зб. наук. праць. Острог: Вид-во «Національний університет «Острозька академія», 2007. Вип. 9. Ч. 1. С. 308–316.

13. Чугунов І. Я., Зварич О. В. Доходи бюджету як складова системи бюджетного регулювання. *Наукові праці НДФІ*. 2007. Вип. 1. С. 3–13. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npndfi_2007_1_2MAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Npndfi_2007_1_2.pdf.

14. Fiscal decentralization indicators for South-East Europe: report: 2006–2015 / Levitas Anthony and others. Skopje: Network of Associations of Local Authorities of South-East Europe NALAS, 2017. P. 148.

Melnichuk N. Y., Kolupaev Y. B., Yakovenko M. A. Perspectives for managing budgetary funding in Ukraine

The article argues that at the current stage of development of the Ukrainian economy with insufficient availability of budget funds, the issue of filling and increasing revenues of the Ukrainian budget is becoming more and more acute as the expenditures of the state increase with each passing year.

Budget revenues are understood as a set of economic relations that arise between different actors (state, legal entities and individuals) regarding the formation of a part of the financial resources of the budget in the form of taxes, duties and other obligatory payments and transfers necessary for the socio-economic development of society.

It is substantiated that a significant element of the management system for the formation of budget resources is the implementation of budget revenues. Planning and creating the optimal amount of budget funds to ensure sustainable financing of secured budget expenditures are the main criteria for effective budget management in the system of state regulation. It is proved that the level of budgetary discipline is low regarding the implementation of consolidated, state and local budgets of Ukraine. There was an urgent need to improve the management of state budget revenue planning. The transition to medium-term budget planning in Ukraine should provide a strategic approach to the definition of priority measures and an appropriate allocation of budgetary resources.

It is proposed to introduce into the scientific terminology and define the concept of management of budget revenues is a set of administrative actions of authorized bodies that, using a set of interrelated functions, methods, principles and techniques, control the planning, forecasting and budgeting of funds in order to ensure efficient and transparent management of budget revenues. In turn, it will contribute to proper budget planning and compliance with the overall fiscal discipline in the medium term. The algorithm of modern management of budget revenues and its stages are elaborated (1 – planning and forecasting budget revenue man-

agement; II – management of budget execution on incomes (revenue administration; accounting and reporting on the implementation of the budget revenue part; control over income at all stages of the budget process; III – management of drawing up and approval of the report on budget execution on income).

Key words: *budget revenues, budget resources, budget revenue management, budget planning, budget.*

Стаття надійшла 21 травня 2018 р.